

man komme et godt Stykke frem ad Veien, og det forholder sig ikke rigtigt, som det ærede Medlem sagde, at det kommer de Store og ikke de Smaa til Gode; det er slet ikke Tilfældet, tværtimod. Hvis vi vedtage Lovforslaget med hans Vædringsforslag, er det, det vil jeg bemærke, med Hensyn til Hovedpunktet, med Hensyn til Medslagning og Godtgørelse derfor, iøvrigt en Omfribning af Flertallets Vædringsforslag, det falder sammen dermed, og kun med Hensyn til Betalingen er der nogen Forskjel, idet det ærede Medlem vil have, at ethvert Dyr skal slaas ned, og at der skal gives halv Erstatning uden Hensyn til, om Cieren er i Foreningen eller ikke, men hertil vil jeg dog sige, at i Henhold til de Oplysninger, der foreligge fra Dyrslægerne og Dr. Bang, er det væsentligt de større Eiendomme, som have Tuberkulosen, og fra de større Eiendomme gaar det ned til Husmændene; Eiendommene af Mellemklasseieendomme have ikke saa meget af den. Men nu er det Tilfældet, at i alle Foreninger, som der kunde være Tale om, skal de benytte Lovforslaget, med de vedtagne Vædringer, vil der netop være mellemstore Eiendomme og mindre Eiendomme. Der er en Masse Husmænd i de nuværende Fælles- og Andelsmaterier — udenfor de store Gaarde, som jeg før sagde vistnok to Trebiede — som ville komme ind under Foreningen, og i Avbøvgalsforeningen er der ogsaa mange. Vedtages det, at Enhver kan fordræ Medslagning, saa faa for det Første de store Eiendomme deraf Fordel; men Husmændene faa ogsaa Fordel deraf. Men hvis vi ville holde os til Vædringsforslaget i Principet, saaledes som det foreligger — det kan maaske trænge til Vædringer inden tredie Behandling — er det sikkert, at vi ville faa alle mellemstore og en stor Del af de mindste Eiendomme med, hvorimod vi vedblivende ville overlade de større Eiendomme at arbejde for sig selv. Jeg tror derfor, vi kunne sige, at gjennem det Forslag, som er stillet af det ærede Medlem fra Hjørring, vil man vel tilbøielig hjælpe de Smaa, men aldeles ubetinget de større Eiendomsbesiddere, hvorimod man ved Flertallets Vædringsforslag har Udset til at kunne hjælpe Alle, naar de selv ville stride til at danne Foreninger. Og skjønt jeg naturligvis indrømmer, at Folk ere utilbøielige til under saadanne Forhold at danne Foreninger, bliver det dog et Spørgsmaal, om ikke Kommunerne kunne tage sig af Sagen og staffe Foreninger til Veie, og i denne Henseende mener jeg, at Vædringsforslaget kan forandres noget i den Retning, som den ærede Minister ønskede, saa at det blev større Foreninger, og man ikke var udfat for, at 2—3 Menne-

sker slog sig sammen for at danne en Forening.

Bertelsen (Hjørring Amts 5te Valgfreds): Sige overfor det ærede Medlem, der sidst talte, og i Anledning af hans sidste Bemærkninger, vil jeg dog gjøre opmærksom paa, at saaledes som mit Vædringsforslag er affattet gjælder det lige overfor Alle, der ville benytte det, medens det Forslag, som er stillet af det ærede Medlem sammen med Udvalgets øvrige Medlemmer, ikke gjælder for Alle, men kun for dem, der kunne komme ind i en Forening. Det skal jeg dog ikke omtale videre nu, det skal jeg komme til siden; til den ærede sidste Taler skal jeg forøvrigt gjøre nogle Bemærkninger i Anledning af Vædringsforslaget under Nr. 22, der udtaler, at forefindes der et tuberkelhygt Kreatur, da brændes det paa Huden, og med Forbehold af Cierens Ret til øieblikkelig Medslagning og eventuel Erstatning, i Henhold til § 10 B. o. Det vil sige, naar det forefindes paa Markeder eller Dyrskuer, skal det brændes, med mindre Cieren forlanger det nedslaaet øieblikligt; og saa skal han have Erstatning i Henhold til § 10 B. o. Hvad staar der da i § 10 B. o., nemlig i Vædringsforslaget, ikke i Regjeringsforslaget, thi ellers bliver det meningsløst? Vædringsforslaget under Nr. 22 er her ikke fuldstændig korrekt affattet, men jeg gaar ud fra, at det er Vædringsforslaget, der menes; jeg vil ikke forvanske Meningen. Hvad udtaler da § 10 B. o.? Den udtaler dette, at naar et Dyr viser sig at være sygt, faar vedkommende Cier ingen Erstatning, men er det frit for Syge, faar han Erstatning. Man kunde altsaa sige, at denne Bestemmelse vil virke for Tuberkulosen i Stedet for i mod den. Meningen maa jo dog være, at man skal erstatte for tuberkelhyge Kreaturer, hvis man vil virke imod Tuberkulosen. Manden bliver brøstholden. Der er ikke Mange, der have Kjendskab til denne Sygdom, og der er flere, som have en større praktisk Kjendskab til den end Dyrslægerne, men i Henhold til, at en Dyrslæge siger, at Kreaturet har Tuberkelhyge, lader han sit Dyr slaas ned og faar kun en ringe Pengesum ud deraf, naar det viser sig, at det virkelig var tuberkelhygt. Saa staar han der, i Stedet for, at han kunde have ladet sit Dyr trække hjem og anbragt det paa anden Maade. Derfor anbefaler jeg mit Forslag i Stedet for Forslaget under Nr. 22. Naar den ærede Minister bemærkede, at der bliver gjort Krav paa Statskassen i stedsse stærkere og stærkere Grad, og nu ogsaa i Anledning af Tuberkulosen, saa vil jeg ind-